

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-20/14

Huynh Duong Vi Nguyen

v.

Evropský parlament

a

Rada Evropské unie

„Žaloba na neplatnost — Reforma služebního řádu úředníků Evropské unie a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie — Méně výhodný režim v oblasti paušální náhrady cestovních výdajů a prodloužení dovolené za kalendářní rok o další dny dovolené jako doby na cestu — Nedostatek osobního dotčení — Mimosmluvní odpovědnost — Příčinná souvislost — Žaloba, která je zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“

Shrnutí – usnesení Tribunálu (osmého senátu) ze dne 11. listopadu 2014

1. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Akty týkající se jich bezprostředně a osobně — Normativní akt — Nařízení, kterým se mění služební řád úředníků v oblasti náhrady cestovních výdajů a doby na cestu — Žaloba úředníka založená na právu účasti na procesu změn služebního řádu a na příslušnosti k omezenému okruhu úředníků dotčených uvedeným aktem — Nedostatek osobního dotčení — Nepřijatelnost*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU a článek 336 SFEU; Listina základních práv Evropské unie, články 27 a 28; služební řád úředníků, článek 10; příloha V, článek 7; příloha VII, článek 8; nařízení Evropského parlamentu a Rady 1023/2013)

2. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Akty týkající se jich bezprostředně a osobně — Osobní dotčení — Důkazní břemeno spočívající na žalobci*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)

3. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Akty týkající se jich bezprostředně a osobně — Žaloba unijního úředníka týkající se nařízení, kterým se mění služební řád úředníků — Dopad podmínek přípustnosti hypotetické žaloby proti rozhodnutím správy provádějícím změny na přezkum podmínky osobního dotčení — Neexistence*

(Článek 256 SFEU, čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU a článek 270 SFEU; statut Soudního dvora, příloha I, článek 1; služební řád úředníků, články 90 a 91)

4. *Žaloba na neplatnost — Fyzické a právnické osoby — Akty týkající se jich bezprostředně a osobně — Podmínky kumulativního charakteru — Nepřijatelnost žaloby při nesplnění jediné z těchto podmínek*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)

5. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Újma — Příčinná souvislost — Kumulativní podmínky — Povinnost soudu zkoumat je v daném pořadí — Neexistence — Neexistence jedné z těchto podmínek — Zamítnutí žaloby na náhradu škody v plném rozsahu*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)

6. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Příčinná souvislost — Újma utrpěná v důsledku údajně protiprávního přijetí nařízení, kterým se mění služební řád úředníků, Parlamentem a Radou — Neexistence přímé příčinné souvislosti mezi újmou a napadenými ustanoveními*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU; nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1023/2013)

1. Pokud jde o žalobu podanou unijním úředníkem proti nařízení č. 1023/2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, přijatému na základě článku 336 SFEU řádným legislativním postupem, napadená ustanovení spadají do kategorie aktů s obecnou působností, které mají legislativní povahu a u nichž čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU podmiňuje přípustnost žalob na neplatnost dodržením podmínek bezprostředního a osobního dotčení.

V tomto ohledu podmínka osobního dotčení nemůže být založena na člancích 27 a 28 Listiny základních práv Evropské unie. Skutečnost, že se určitá osoba jakýmkoli způsobem účastní procesu, jenž vede k přijetí unijního aktu, totiž může tuto osobu individualizovat ve vztahu k dotčenému aktu jen tehdy, když jí použitelná unijní právní úprava poskytuje určité procesní záruky. Není-li přitom výslovně stanoveno jinak, proces přípravy aktů s obecnou působností, ani tyto akty samotné nevyžadují podle obecných zásad unijního práva, jakým je například právo být vyslechnut, účast dotčených osob, jelikož se má za to, že jejich zájmy jsou zastupovány politickými orgány povolanými k přijetí těchto aktů. V tomto ohledu je nutno konstatovat, že článek 336 SFEU, článek 10 služebního řádu a dokonce ani článek 27 Listiny základních práv Evropské unie nepřiznávají zaměstnancům orgánů Unie jako jednotlivcům jakékoliv procesní právo.

Mimoto, i když je pravdou, že určitá osoba by mohla být aktem osobně dotčena z důvodu, že je součástí omezeného okruhu hospodářských subjektů, pokud uvedený akt mění práva nabytá touto osobou před jeho přijetím, je nutno konstatovat, že i za předpokladu, že by žalobkyně náležela do takového okruhu úředníků, u nichž by napadená ustanovení nařízení č. 1023/2013 měla za účinek, že by přišli o náhradu cestovních výdajů a dobu na cestu, neplyne tato okolnost ze zrušení práv, která by byli nabyli pouze tito úředníci. Nabyté právo v tomto smyslu totiž neexistovalo, jelikož jak vyplývá z článku 7 přílohy V služebního řádu použitelného do 31. prosince 2013 a článku 8 přílohy VII téhož služebního řádu, nárok na cestovní výdaje a dobu na cestu měli nezávisle na příspěvku za práci v zahraničí nebo příspěvku za pobyt v zahraničí ve skutečnosti všichni úředníci Unie. V tomto ohledu sice rozhodnutí Parlamentu a Rady, že na základě ustanovení nařízení č. 1023/2013 váží tyto nároky na příspěvek za práci v zahraničí nebo na příspěvek za pobyt v zahraničí, vede k odnětí uvedených nároků žalobkyni z důvodu právní a faktické situace, ve které se žalobkyně, stejně jako další úředníci, právě nachází, není však vyloučeno, že se v budoucnu ocitnou v obdobné situaci jako ona i další úředníci.

Krom toho možnost určit při přijetí napadeného opatření více či méně přesně počet nebo dokonce i totožnost právních subjektů, na něž se opatření použije, neznamená, že tyto subjekty musí být považovány za osobně dotčené tímto opatřením, pokud je nesporné, že se toto použití provádí na základě objektivní právní nebo faktické situace definované dotčeným aktem.

(viz body 25, 31, 32, 37, 41 a 45–48)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 43 a 44)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 52 a 53)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 55)

5. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 60 a 61)

6. V rámci vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU vyžaduje podmínka týkající se existence příčinné souvislosti jistý a přímý vztah příčiny a následku mezi protiprávním jednáním, kterého se dopustil dotyčný orgán, a dovolávanou újmou, přičemž prokázání této souvislosti je na žalobkyni. Tvrzená újma navíc musí dostatečně přímým způsobem vyplývat z vytýkaného jednání, jelikož toto jednání musí být rozhodující příčinou újmy.

Pokud jde o žalobu úředníka proti ustanovením nařízení č. 1023/2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, týkajícím se náhrady cestovních výdajů a doby na cestu, jejichž protiprávnosti se dovolává a které jsou příčinou újmy, kterou údajně utrpěl, je nutno konstatovat, že mezi těmito ustanoveními a tvrzenou újmou neexistuje přímá a jistá souvislost. Taková souvislost by případně mohla vyplynout pouze z rozhodnutí orgánu, k němuž žalobkyně náleží, že jí jako dobu na cestu poskytuje méně dnů dovolené, než které jí byly poskytnuty podle dosud použitelného služebního řádu, a že jí podle uvedených ustanovení odmítá nahradit roční cestovní výdaje.

(viz body 62–64)